



FARNÍ ZPRAVODAJ

Církve československé husitské, farností Blansko a Vyškov
pro Boskovice, Brťov, Černou Horu, Křtiny, Lysice, Rájec, Rudici, Skočovou
Lhotu, Vítějeves, Ježkovice, Račice, Rousínov, Ruprechtov a Švábenice

KVĚTEN/ČERVEN 2025

ROČNÍK 28



*„Být člověkem, to není fakt, to je možnost.“
(V. E. Frankl)*

Milé sestry a bratři,
nedávno jsem četla sice nadnesené, ale přesto futuristické, čili budoucnost předpovídající, zamyšlení, které se zabývalo také mizejícím setkáváním lidí tváří v tvář. Moderní komunikační technologie, internet a hlavně sociální sítě prý nahradí do značné míry tradiční formy lidského setkávání. Sama patřím do generace, která tyto

technologie sice využívá, ale není s nimi tak bytostně srostlá jako moje děti, pro které je to dnes jeden ze základních nástrojů, které denně používají, a odmalíčka jsou pro ně samozřejmostí.

Nicméně mě tato, dle mého soudu přemrštěná, vize budoucnosti vedla k zamyšlení nad důležitostí lidského setkávání a společenství. Právě budování společenství je

jeden z důležitých posláních naší církve. A i když se jeho přesný význam proměňuje vzhledem k výzvám doby, je tu stále. Myslím, že i jedno ze základních biblických poselství má v sobě akcent, který nás vede k druhým, protože skrze ně a s nimi můžeme zakoušet Boha.

Miluj Pána, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí. To je největší ze všech přikázání. A druhé pak je jemu podobno:

Miluj svého bližního jako sebe samého.

Na těchto dvou přikázáních záleží celý zákon i učení proroků. (Matousovo evangelium 22,36-40)

BIBLICKÝ VERŠ NA KVĚTEN:

„Člověče, bylo ti oznámeno, co je dobré a co od tebe Hospodin žádá: jen to, abys zachovával právo, miloval milosrdenství a pokorně chodil se svým Bohem.“

(Micheáš 6,8)

Modlitba

Hospodine, Bože náš, prosíme o dar Ducha svatého.

Prosíme o něj pro církev, pro naše sbory, jeden pro druhého. Prosíme o něj pro všechny kazatele, jáhny, kněze, bratry biskupy a bratra patriarchu. Dej, ať skrze tvého Ducha je v našich srdcích rozlita láska Kristova. Ať skrze ni druzí poznají, že jemu patříme. Ať i my jeden ve druhém navzájem v lásce poznáváme bližního. A v něm nalézáme Krista. Amen.

Vladimír Hraba

První přikázání biblického sdělení je poukazem k Bohu, kterého máme milovat. Druhé ukazuje napětí a souvislost mezi láskou k bližnímu a láskou k sobě. Jedno není možné bez druhého, a právě skrze tuto

lásku můžeme růst jako boží děti a učit se lásce. Cesta naším životem tak může být cestou silící a prorůstající lásky. Litevský filozof píšící francouzsky Emanuel Lévinas se ve svém díle věnuje

vztahu já a druhý a zajímá ho také význam tváře druhého člověka. Podle Lévinase je druhý člověk jiný a v tomto i pro mě neznámý, obdařený svým tajemstvím. V přijetí tohoto tajemství přijímáme i svobodu a odpovědnost. Právě tvář druhého je tím, co k nám mluví a co v nás vyvolává odpovědnost. Tvář druhého mě zavazuje, vybízí k řeči a ke vztahu. Ve tváři cítíme základní požadavek „Nezabíješ“. Pokud uslyšíme tento vzkaz, začíná vztah. Odpovědnost je chápána jako odpověď druhému. „Nezabíješ“ je vzkaz i absolutně jiného, a to Boha.

LITURGICKÝ KALENÁŘ

1. 5. Josefa dělníka	3. 5. Apoštolů Filipa a Jakuba menšího
8. 5. Den osvobození od fašizmu	10. 5. Job
11. 5. Svátek matek	14. 5. Apoštol Matěj
24. 5. John Wesley, reformátor	26. 5. Jan Kalvín, reformátor
28. 5. Germanus, pražský biskup	29. 5. Litoměřičtí husité, mučedníci
29. 5. Nanebevstoupení Páně	30. 5. Mistr Jeroným Pražský Zdislava, pomocnice chudých Prokop Holý zvaný Veliký, kněz a hejtmán
1. 6. Justýn /Martyr/ mučedník	2. 6. Marcelin a Petr, mučedníci
5. 6. Bonifác	8. 6. Medard, biskup
8. 6. Hod Boží Svatodušní	9. 6. Efrém Syrský, teolog
11. 6. Barnabáš, spolupracovník apoštola Pavla	12. 6. Dr. Karel Farský, spoluzakladatel naší církvě a první patriarcha
15. 6. Boží Trojice	15. 6. Vít, mučedník
16. 6. Zbyněk, misionář Slovanů	19. 6. Slavnost Těla a Krve Páně, lidově Boží Tělo
20. 6. Metoděj Olympský, biskup a mučedník	21. 6. Poprava 27 českých pánů, připomínka
23. 6. Matěj Kunvaldský, biskup Jednoty bratrské	24. 6. Narození Jana Křtitele
26. 6. Jan a Pavel, mučedníci	27. 6. Cyril Alexandrijský, biskup
29. 6. Petr a Pavel, apoštolové národů	30. 6. Prvomučedníci římsí

Jen přijetím těchto výzev lze žít opravdově, ale také náročně. Od této výzvy se můžeme chtít vzdát – rozptýlit se, což je také jeden z požadavků současné zábavy. Pascal používal tento pojem a charakterizoval jím únik člověka před svou nejvlastnější možností. Rozptýlení člověka odvádí od poznání sebe samého a svého místa, úkolu. Místo prohlubování a růstu k autenticitě se člověk zabývá pseudočinností.

Sociolog Zygmunt Bauman hovoří o současné společnosti jako o individualizované a tvrdí, že jsme

dorazili na území, které společnosti dříve považovali za neobyvatelné. Jednak chybí vztah k celku, jednak vztah k nekonečnu. Podle něj poprvé v dějinách nastává tak silné odtržení jedince od společenství, od vzájemnosti a hlavně od dlouhodobosti.

Myslím, že je třeba reflektovat tato nebezpečí doby, ale přesto nám vnímání tváře druhých v našem společenství dává možnost zažívat radost a přijímat výzvy, které ze vztahů vyplývají, a naplňovat tak náš lidský a křesťanský úkol. Blížkost druhého a druhých

je nezastupitelná, tak jako dotek, pohlazení nebo polibek. Ale je třeba vnímat, že o mě druhý stojí, že ho zajímám, tak jako já stojím o druhého. Druhé lidi můžeme vnímat také jako naše učitele, protože i pomocí nich můžeme růst. Někdy i konflikt a jiný názor je důležitý proto, abychom si něco důležitého uvědomili. A tak bych vám všem chtěla poděkovat za naše společenství, za všechny možnosti setkávání a obohacování. Všechno toto vnímám jako Boží dar.

Vaše sestra Jana Skácelová

Pozvání na májový podvečer v Rousínově



**KONCERT
LIDOVÝCH PÍSENIČEK**



neděle 4.5.2025 v 16:30



**Kostel Sboru Cyrila a Metoděje
Trávníky 1142, Rousínov
(bývalá synagoga)**

Po koncertě v 17 hodin proběhne bohoslužba
na kterou Vás srdečně zveme.




**Svátek matek v neděli
11. května 2025**

Slavnost k svátku všech matek a žen prožijeme, jako každý rok v měsíci máji, a to **v neděli 11. 5. 2025 při všech bohoslužbách.**

Srdečně zveme všechny na oslavu tohoto svátku v neděli 11. května 2025 po bohoslužbách v Blansku na farní zahradu. Muži budou obsluhovat ženy, a rádi! Těšíme se na vás, milé sestry! Věřím, že nebudete chybět, protože právě s vámi počítáme. Pán Bůh žehnej vám všem, maminkám, babičkám, prababičkám!

Přijměte prosím naše pozvání.

Chlapi z kostela

Pěší pout' – Pojdme spolu v sobotu 10. května 2025

Všem, kdo se v minulosti účastnili ekumenických poutí **Pojdme spolu**, nabízíme pozvánku na pout' letošní, která se uskuteční,



POJĎME SPOLU

7. ekumenická pout' jižní Moravou 10. května 2025

Břemský seniorát Českobratrské církve evangelické,
Matice velehradská a Dekanství brněnské

zvou všechny zájemce, mladší i starší, jednotlivce, páry i rodiny na

pěší pout' z Adamova do Blanska

s modlitbami a písněmi a doteky minulosti
na místech, jež spojovala i dělila české bratry, novokřtěnce, luterány,
helvety i katolíky, Čechy i Němce na jižní Moravě

dá-li Pán, v sobotu 10. května 2025 z Adamova do Blanska.

Pout' bude zakončena u nás v dřevěném kostele v Blansku v 16:00 hodin společnou modlitbou a posezením.

Noc kostelů v Blansku 23. května 2025

V našem blanenském dřevěném kostele bude otevřeno od 16:00 hodin do 22:00 hodin. Program bude volný: bohoslužba, prohlídka kostela, zpěv chval, posezení a popovídání si, zhlédnutí historických fotografií.

*Za ochotné spolupracovníky
PhDr. Jana Skácelová*

Pozvání do vyškovského kostela

Milé sestry, milí bratři,
vyškovský sbor Dr. Karla Farského v květnu opět ožije hudbou a zpěvem. První příležitostí bude koncert **Olšanského pěveckého sboru Florián**, jímž zároveň doadečně oslavíme Den matek – skutečně si se v neděli 18. května od 17:30 hodin; v 18:30 na něj naváže pravidelná bohoslužba.

Noc kostelů v Rousínově v pátek 23. května 2025



Kostel Sboru Cyrila a Metoděje

Trávníky 1142, Rousínov, (bývalá synagoga)

Celovečerní program

16:00-21:00

Volná návštěva kostela.

Kostel bude otevřený k zastavení, ztišení, modlitbě a prohlídce.

Výstava uměleckých děl.

V prostorách kostela bude možnost zhlédnout výstavu výtvarných děl pana Karla Cyrila Votýpky.

Tvořící koutek pro děti.

Tvořící koutek pro děti s tematikou věrozvěstů Cyrila a Metoděje.

Kostelem s myšáčkem Cyrilkem.

Kostelní myšák Cyrilík detektivní formou provede děti kostelem a představí jim jeho jednotlivé části s malou odměnou na konci.

Koncert staroslověnské hudby

18:00-19:00

Hudební vystoupení se staroslověnskými písněmi v podání pana Karla Cyrila Votýpky, paní Tatiány Bartoňkové a hostů.

Na viděnou v pátek!

WWW.NOCKOSTELU.CZ

Hned v týdně nadcházejícím se budeme těšit na již tradiční Noc kostelů. Program začne 23. 5. 2025 v 17:00 vystoupením žáků ZUŠ Vyškov: představí se varhaníci, sbory i sólisté. Následně bude náš krásně zrekonstruovaný prostor zpřístupněn až do 21:00 s možností prohlídky, ztišení, modlitby nebo krátkého výkladu.

Srdečně vás zveme, těšíme se!

Za vyškovské br. Dalimil



Noc kostelů v kapli sv. Rodiny v Černé Hoře

V pátek 23. 5. 2025 bude otevřeno od 16:00 do 21:00

Informace o kapli:

GPS: N 49°25'3,12" , E 16°34'51,47"

Kaple svaté Rodiny Církve československé husitské v Černé Hoře se nachází severovýchodně od černoohorského zámku v lesoparku Paseka na Zámeckém vrchu.

Srdečně Vás všechny bez rozdílu, věřící (kteréhokoliv vyznání), hledající i nevěřící zveme k nám, do společenství víry, naděje a lásky.

Historie

Podle datování nad hlavním vchodem byla kaple postavena v roce 1726 moravským zemským účetním Augustinem Kavánkem pro bratrstvo svatého Josefa v Černé Hoře. Roku 1782 byla kaple za josefinských reforem zrušena a zůstala bez využití. Obnovena byla roku 1837 jakožto zámecká kaple. V roce 1864 byla na západní straně Zámeckého vrchu postavena křížová cesta. Roku 1925 byly přistavěny, dle návrhu architekta de Wittena, po obou stranách kaple ambity. Celá kaple byla následně přeměněna na místo posledního odpočinku rodu Friesů, kteří černoohorské panství vlastnili od roku 1859.

Bohoslužby v přírodě ve čtvrtek 29. května 2025

Radostné osobní pozvání pro vás.

Ve čtvrtek 29. května 2025 u příležitosti svátku Nanebevstoupení Páně. **Velký svátek 40. den od zmrtvýchvstání Páně.**

Prožijeme bohoslužby v Blansku i v přírodě.

Bohoslužby v Blansku začnou 29. 5. 2025 v 17:30 hodin, a kdo bude chtít, jste srdečně zvaní do Černé Hory.

Setkáme se spolu s místními v 19:00 hodin na kopci Paseka u kaple sv. Rodiny.

V případě pěkného počasí budou bohoslužby venku. Když nám nebude počasí přát, bohoslužby proběhnou uvnitř kaple.

Tudíž, za každého počasí na viděnou!

MK

Současnost

Pravidelné bohoslužby v kapli se konají vždy každou 2. a 4. neděli v měsíci ve 14:30 od Velikonoc do října. Duchovní správu zajišťuje farář Martin Kopecký z dřevěného kostela v Blansku www.drevenykostelik.cz.

Svatodušní nověna L.P. 2025

Každý den v čase od 25. května do 7. června 2025 máme možnost prožít skvělou duchovní zkušenost a růst ve víře.

Čeká nás společná ekumenická svatodušní nověna.

Svatodušní týden – domluvili jsme se na společných večerech v týdnu před Letnicemi (Svatodušní nověna).

Bude se konat v týdnu 29. 5. – 7. 6. 2025, každý večer v 19 hod. v dřevěném kostelíku (celkem 10 večerů)

Formát večera:

- Úvod a přivítání: Martin Kopecký
- Zpěv k Duchu Svatému
- Slovo na téma Ovoce Ducha – střídají se kněží a kazatelé blanenských církví (každý cca 2 večery)

- Chvály, písně – každý kazatel si může přivést kapelu ze svého sboru
- Modlitby
- Rozloučení: Martin Kopecký



SRDEČNĚ VÁS VŠECHNY ZVEME. Přijď o Duchu Svatý. Amen.

V prostoru kaple v krásné přírodě je možné uskutečnit křestní i svatební obřady.

Kaple je součástí zámekského areálu a od roku 1964 je chráněnou kulturní památkou.

Boží Tělo, Slavnost Těla a Krve Páně ve čtvrtek 19. června 2025

Na svátek Těla a Krve Páně prožijeme bohoslužby v Blansku v 17:30 hodin a na Brťově v 19:00 hodin.

Je to krásná slavnost plná úcty a květů.

Prosím, připravte svoje děti a vnoučata za družičky.

Těším se na vás. Bratr Martin

Koncert bratra varhaníka Jaroslava Nepilého



Upřímně vás zveme na příjemný koncert varhanního mistra bratra Jaroslava Nepilého z Jaroměře.

Nám dobře známý varhanní virtuos nás v neděli 22. 6. v 17:30

hodin potěší svým uměním.

Věřím, že rádi pozvání přijmete a uděláte si čas.

Vaše sestra Jana

Požehnání před začátkem prázdnin v neděli 22. června 2025

V neděli 22. 6. 2025 bude při všech bohoslužbách udělováno osobní požehnání VŠEM dětem, rodičům a prarodičům na prázdniny. Modlíme se za krásné prožití prázdnin a Boží ochranu na cestách. Vyprošujeme také šťastné návraty domů.

Požehnáme také všechny dopravní prostředky, tj. auta, kola, motorky, kočárky... V Blansku začínají bohoslužby 22. 6.

v 9:00 hodin. Po bohoslužbách se koná zahradní slavnost.

Věřím, že se přidáte se svými delikatesami i mnozí další.

Nenechte si slavnost ujít, v takové podobě jste ji ještě nezažili!

Kdo nepřijde, bude opravdu litovat!!!

Rada starších

Kdy a kde můžete přijít navštívit bratra faráře?

Pokud potřebujete cokoli vyřídit, zeptat se nebo domluvit s bratrem farářem Martinem Kopeckým, zastihnete jej před bohoslužbami a po nich v kostele.

ÚŘEDNÍ HODINY ve farní kanceláři, tj. Rodkovského 5 v Blansku, jsou:

- každé pondělí od 16:00 do 18:30 hodin
- každý pátek od 16:00 do 17:15 hodin
- nebo kdykoliv na telefonu 606 702 768

Biblické hodiny v Blansku

Upřímně vás všechny zveme na setkání nad hlubším poznáním a studiem Bible a výkladem jejího svědectví pro náš současný život. Učíme se Bibli porozumět a číst v ní pro svůj život. Někdo řekne: „Bibli čtu, ale ne všemu rozumím.“

Proč nepřijdeš na biblickou hodinu? Jsi srdečně zvaný a vítaný.

Biblické hodiny se konají každé úterý v 17:30 hodin v Blansku. Překonejte ostych a přijďte.

Srdečně všechny zveme.

Moderuje bratr Ing. Jiří Rokos

Rádi zpíváte nebo hrajete na nějaký hudební nástroj? Nemáte si kde a s kým zahrát?

Tak to jste zde na dobré adrese... Rádi mezi sebou přivítáme všechny, kteří si rádi zahrávají a zazpívají. Není potřeba se ostýchat, přijďte, všichni hrajeme a zpíváme pro radost, nejsme profesionálové...

Náš sbor i doprovodné nástroje hledají posilu!

Zpívat a hrát nás vidíte při bohoslužbách v Blansku.

Sbor řídí sestra Martinka Bulgurovská, zájemci o zpěv a hraní, prosím, přihlaste se u ní.

Díky za podporu.

MK

Filozofické večery

Tradičně se sejdem v pátek 23. května 2025 a v pátek 27. června 2025 od 19 hodin na faře v Blansku.

Těšíme se na vás.

Bratr Kamil Ďuriš

Náboženství pro děti

Srdečně vás zveme, děti i rodiče, do jednotlivých skupinek klubů „Dobré zprávy“, tj. setkávání pro děti.

Děti se tvořivou formou, vyráběním, zpíváním a hrou učí znát biblické příběhy a rozumět základům naší křesťanské kultury.

V Blansku mají děti své setkání každé úterý v 16:00 hodin.

Těším se na vás, Hanka

Další cyklus setkávání pro snoubence v Blansku

Kdy budou?

První setkání s tématem: „Svatební obřad“. Obřad vám detailně představím se všemi alternativami, nad čím přemýšlet, co si vybrat atd. **Bude se konat v pátek 13. 6. 2025 v 18:30 hodin.**

Druhé setkání s tématem: „O úředních formalitách pro platnost svatebního obřadu před úřady ČR, svatební slib, výběr čtení atd.“ **bude v pátek 20. 6. 2025 v 18:30 hodin.**

Třetí setkání poživeme nad tématem: „Inspirace pro váš vztah aneb co je dobré si ujasnit před vstupem do manželství“ **bude v pátek 27. 6. 2025 v 18:30 hodin.**

Všechna setkání se uskuteční v dřevěném kostele na ul. Rodkovského 7 **v Blansku.**

Připravuji Martina, Roberto a Martin

Jednání Rady starších

V měsíci květnu L. P. 2025 se sejde výškovská Rada starších na svém jednání **v pondělí 19. 5. 2025 v 16:30 hodin v sakristii kostela ve Vyškově.**

Zveme vás k účasti.

*Bratr MgA. Mgr. Dalimil Ševčík, předseda
Rady starších ve Vyškově*

Nedělní čaj nebo káva po bohoslužbách v Blansku

Každou neděli po bohoslužbách v Blansku vás všechny srdečně zvú na popovídání si o všem, co prožíváme, sdílíme jeden s druhým atd... Rádi vám připravíme čaj, kávu a další dobroty.

Díky všem obětavým sestrám, které přinesou buchty a koláče.

Přijďte, každý je srdečně vítán.

Pravidelní účastníci!

Jednání Rady starších

V měsíci květnu a červnu L. P. 2024 se sejde blanenská Rada starších na svém jednání **v pondělí 19. 5. a 16. 6. 2025 v 18:30 hodin v Blansku.**

Zveme vás k účasti.

*Ing. Patrik Hanáček,
předseda Rady starších*

Modlitební úmysly pro slavení bohoslužeb

Na vzpomínku na naše zemřelé při bohoslužbách jsme zvyklí. Bohu díky, v některých rodinách se „zmobilizují“ i příbuzní, kteří běžně do kostela nechodí a přijdou poděkovat za své blízké zemřelé. To je dobrá a letitá tradice. Dávejme své modlitební úmysly, řekněme o ně bratru faráři a pamatujme na ně při událostech životních, křestních, manželských jubilejních, při úmyslu za konkrétní nemocné, při rozhodování nebo životních událostech. Více věci společně promodleme! Ve společné modlitbě, kde se více lidí spojí k jednomu úmyslu, je velká síla.

RS



Postní doba v Rousínově

V rousínovském kostele Cyrila a Metoděje probíhala ve velikonočním období půstu charitativní materiální sbírka pro pěstouny a matky v nouzi Koníkovského skládku Brno. V období od Popeleční středy do Velikonoční neděle mohli lidé přinášet potřebné věci do prostorů kostela a rousínovské knihovny, a tak se symbolicky zúčastnit velikonoční postní doby. Během sbírky se podařilo vybrat velké množství věcí, které jistě dobře poslouží či jen udělají radost dětem v pěstounské péči a pomohou s vybavením SOS bytů pro maminky v nouzi. Dárci si z knihovny či kostela také mohli odnést malou drobnost jako vzpomínku na svůj dobrý úmysl, který jim snad pomůže mít stále laskavé srdce k ostatním lidem. Děkujeme Bohu za každého jediného člověka, který se sbírky zúčastnil, a to včetně ochotných paní knihovnic a vedení města



Sběrné místo v Městské knihovně Rousínov a drobnosti pro radost dárců



Sběrné místo v rousínovském kostele

Rousínova, které nám pro tento účel propůjčilo prostory knihovny. Je úžasné vědět, že je kolem nás tolik hodných duší, které neváhají pomoci. Ze srdce děkujeme za všechny dary.

Farníci z Rousínova

Milý bratře, milá sestro, ohlédneme se společně za událostmi v druhé půlce letošního února.

Rada starších a výroční shromáždění L. P. 2025

V neděli 23. února 2025 jsme prožili každoroční výroční shromáždění naší blanenské farnosti. Nejdříve jsme oslavili bohoslužby 7. neděle v mezidobí nad textem z Lukášova evangelia 6, 27-38: „Co nechceš, aby druzí činili Tobě, na prvním místě nečiň Ty jim“ a uvědomovali si milost a sílu odpuštění nad svědectvím Josefa z knihy Genesis, což bylo první biblické čtení. Po bohoslužbách se konalo samotné shromáždění, a to již 97. v historii naší farnosti. Jednání vedl bratr předseda Rady starších Ing. Patrik Hanáček. Proběhla dovolba členů Rady starších. Nyní v Radě starších v Blansku jsou Ing. Patrik Hanáček – předseda; Ing. Simona Dorazilová – kostelní účetní; farář Martin Kopecký; PhDr. Jana Skácelová;



Výroční shromáždění v Blansku



Členové rady starších v Blansku

členové rady Ing. Josef Vrba a kostelník Jan Nečas. Členy revizního výboru Rady starších jsou Blažena Jabůrková, Eva Krejčí a Vladimíra Konečná. A náš milý kytarista Honza Popelka nám připravil pěkné

překvapení, protože poslal bratru farářů 22 let starý pořad, který v kostele natáčel. Promítali jsme si jej v rámci shromáždění. Můžete jej shlédnout na našem facebooku.

Rada starších

Výroční shromáždění bylo jako vždy příjemné i veselé. Bratr Martin Mokryš

Masopustní neděle 2. března L. P. 2025

V letošním liturgickém roce připadl masopust na první víkend v březnu. V neděli 2. 3. 2025 v 5:30 hodin bratr farář zatopil pod kotlem a už v 6:00 hodin nastoupili Renča a Martin Matulovi a dali se do vaření. V krásném slunném ránu začaly bohoslužby v 9:00 hodin, čtení četli Lucka Malíková s Barunkou Dorazilovou a Tomáš Záruba. A v rámci mezinárodní dne zásnub, který letos připadl také na 2. 3., jsme si přímo u nás v kostele vyslechli oznámení zásnub našich milých přátel Lucky a Toma a ze srdce gratulujeme! Po bohoslužbách jsme se přesunuli na farní zahradu a začal masopust. Mnozí účastníci měli masky a nejstarší účastníci v masce byla naše milá sestra Liduška Laitová z Černé Hory (89 let), úžasné a hodné obdivu. Spousta lidí se zapojila do přípravy (tlačěnka, jitrnice, ovar, koblížky, vdolky, ...), zkrátka masopust se



Polévka od Martina byla skvělá...



... a díky hojným maskám proběhl masopust jaksepatří.

vším, co k němu patří. Liduška s doprovodem hráli na harmoniku a vozembouch. Skvěle jako vždy. Celé setkání dopadlo znamenitě včetně závěrečného úklidu. Chvála Pánu za vše.

Vaše sestra Eva Krejčí

Popeleční středa L. P. 2025

Letošní popeleční středa připadla na 5. března 2025. Den byl opravdu krásný. Bohoslužby s udílením popelce jsme prožili hned na pěti místech našich farností – v Račicích, ve Vyškově, v Ježkovicích, v Blansku a na Brťově. Při všech bohoslužbách byla vysluhovaná svátost pokání s veřejnou zpovědí. Přijetím popelce jsme přijali znamení pomíjivosti člověka, odhodlání zřít se zlého jednání (hříchu) a otevřeli jsme přípravy na slavení Velikonoc, protože znamení popelce nás vybízí k vnitřnímu očišťování v postní době před Velikonocemi. V Blansku zpíval náš sbor nový postní repertoár. Na varhany hrál Vojta, na kytary Terežka a Honza. Jsme jak stromy zasazené u zdroje života a naplňuje se dnešní první čtení z proroka Jeremiáše:

„O, Kriste, v tento tichý postní den buď od nás všech pozdraven.“

Bratr Honza

Výroční shromáždění ve Vyškově v neděli 30. března L.P. 2025

V naší vyškovské farnosti jsme se o 4. neděli postní společně setkali na letošním, výročním shromáždění.



Členové rady starších ve Vyškově



I ve všední den...



... byl náš kostel v popeleční středu naplněn.

Zhodnotili uplynulý rok, duchovní stav naší farnosti a projednali rozpočet na L.P. 2025.

Bohu díky, za všechny obětavé sestry a bratry, kteří pomáhají. Naše farnost nemá vlastního faráře, ale tzv. administrátora. Bratr farář Martin tak 26. rokem pečuje i o naše společenství.

V současné době jsou členy rady starších: MgA. Mgr. Dalimil Ševčík – předseda, ing. Zuzana Opluštilová – kostelní účetní, a jejími členy ing. Alena Chládková, Radek Pavel z Ježkovic a Ludmila Hadačová.

Pán bohatě žehnej. Sestra Lidka z Vyškova

Květná neděle 13. dubna L. P. 2025, jak jsme ji společně prožili

Letošní vstup do Svatého týdne jsme v našem společenství prožili po duchovně naplněné postní době bohoslužbami Květné neděle.

V krásném ránu jsme slavili první bohoslužbu se zvěstováním evangelia o vjezdu Pána Ježíše podle Lukášova evangelia. S ratolestmi v rukou za zpěvu Hosana, Hosana... vcházeli sestry a bratři dovnitř do kostela. Varhany a zpěváci nás doprovodili při společném průvodu. V kostele jsme nejprve slavili svátost pokání s veřejnou zpovědí. Pašijím podle Lukášova evangelia jsme naslouchali ve scénickém provedení Terezky, Robertta a Pepy. Na varhany hrála Martinka a krásně zpíval náš sbor za doprovodu Terezky a Honzy. Při bohoslužbách bylo představeno 15 letošních katechumenů, kteří budou, jako dospělí, pokřtěni letos na Bílou sobotu. Byly jim předány poklady církve /Vyznání víry, Otče náš a Desatero/ a Nový zákon. Požehnaný den Páně jsme společně prožili jako slavnost ratolestí i pokorné ztišení u Ježíšova kříže. Bohu díky.

Sestra Terezka

Zelený čtvrtek

První den tzv. Svatého třídní jsme společně prožili při bohoslužbách, které začaly v 17:30 hodin úvodní písní 122.



Úprava stolu Páně na Zelený čtvrtek

V úvodu bohoslužeb jsme slavili svátost Pokání s veřejnou zpovědí. Při zpěvu: "Neboť Tobě náleží čest i sláva...A mír a pokoj lidem dobré vůle na zemi" se rozezněly všechny kostelní zvony a následně umlkly až do vigilie Zmrtvýchvstání Páně. Po kázání se konal obřad umývání nohou. Na varhany hrál Vojta, na kytary Terezka a Honza, zpíval náš pěvecký sbor. Po bohoslužbách jsme prožili tzv. Sederový večer na jehož přípravě se podílelo víc jak 20 bratrů a sester a pozvání ke společnému stolu přijalo dalších 40.

Kolem 23:00 hodiny jsme se rozcházeli do svých domovů. Bdíme s Ježíšem v Getsemane, v přípravě na Velkopáteční události.

Sestra Martina

Velký pátek

Deštivý velkopáteční den v letošním roce nás přivedl v podvečer ke kříži Pána Ježíše. Velkopáteční obřady v našem blanenském dřevěném kostele začaly v 17:30 hodin. Tradičně bez zvonění, varhany mlčí, zpíváme píseň vedoucí nás pod Ježíšův kříž.

Čtením Janových Pašijí nás scénicky provedli Martinka, Pepa a Robi. Zpíval náš chrámový sbor mezi jednotlivými částmi



Uctění kříže na Velký pátek



Úvodní obřady Bílé soboty na farní zahradě

bohoslužeb a na kytaru doprovázel Honza. Velkopáteční přímlovné modlitby, Žaloby Páně a úcta kříže.

Každý rok v 19:00 hodin jdeme venkovní křížovou cestu v Černé Hoře se zpěvem, modlitbou a slovem u jednotlivých zastavení.

Celý den byl deštivý, tak letos tato pouť byla i malou „prověrkou“ naší víry. Přesto se nás vydalo na tuto pouť kolem šedesáti. Bohu díky za vytrvalost a věrnost. Závěrečná modlitba v kapli sv. Rodiny a požehnání umocnili celý večer.

Naše místní kostelnice Lenka připravila pro všechny účastníky malé občerstvení na cestu domů a čaj pro zahřátí.

Ukřižovaný Ježíši, Synu Boha živého smiluj se nad námi.

Bratr Jarek

Bílá sobota

Po západu slunce ve 20:00 hodin začaly letošní obřady noci zmrtvýchvstání Páně. Na farní zahradě Mirek troubením na šofar otevřel noc nocí. Zpíval sbor, kostelník Honza zažehl velikonoční oheň, bratr farář Martin připálil nový Paškál. Vnesli jsme průvodem světlo Kristovo do kostela. Katechumeni četli jednotlivá čtení určená pro vigílii.

Po vyhlášení evangelia o vzkříšení Páně se rozezněly všechny tři kostelní zvony,

pěvecký sbor zazpíval slavné Aleluja. Křest znovuzrození z vody a z Ducha Svatého přijalo 15 dospělých po pečlivé přípravě. Bohu díky.

Slavnost světla proměnila potemnělý prostor chrámu světlem vzkříšeného Pána.

Kristus vstal z mrtvých. Aleluja.

V pravdě z mrtvých vstal. Aleluja!

Bratr Marek

Hod boží Velikonoční

„Toto je den, který učinil Pán, jásejme a radujme se z něho. Aleluja.“ Taková byla dnešní prosluněná neděle Vzkříšeného Pána u nás v Blansku. Slavili jsme slavnostní bohoslužby, na varhany hrál Dalík, na kytary Terezka a Honza, zpíval nás sbor a bratr farář Martin nám zvěstoval slovo Marie Magdalské: „Viděla jsem vzkříšeného Pána.“ Díky Vzkříšený Pane, že i my jsme Tě mohli poznat, vše spatřit a uvěřit. To jsme si znovu uvědomili a s Ježíšem v našem společenství prožili.

Zmrtvýchvstalý se nám dal poznat při lámání chleba ve Večeři Páně. Naši noví bratři a sestry pokřtění na Bílou sobotu slavili svoje první přijímání. Po bohoslužbách pokřtění předali bratru faráři dárek – novou meruňku, kterou zasadili na farní zahradě. Už se těšíme na první sklizeň.

Na konci bohoslužeb bratr farář požehnal velikonoční pokrmy a na závěr jsme zpívali hymnus „Buď Tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal.“

Následné posezení po bohoslužbách bylo dalším bezva setkání u společného občerstvení a sdílení.

Pán byl opravdu vzkříšen. Aleluja.

Sestra Peťa

Milé sestry, milí bratři,

ráda bych se s vámi podělila o svůj Velikonoční příběh. Když jsem po Květné neděli jela vlakem do práce i z práce, doléhaly ke mně útržky rozhovorů spolucestujících, kdy řešili, co ještě musí do Velikonoc stihnout jak v práci, tak doma, nakoupit, navařit, naklidit, udělat, jak musí jet na návštěvu tuhle a tamhle a kdy vlastně budou obchody otevřené a kdy zavřené a kde budou kolotoče a kam vyrazit na výlet... A já si v tu chvíli uvědomila, že vlastně mám do podobného scénáře také našlápnuto a že to vlastně vůbec není to, co chci o letošních Velikonocích prožívat. Podívala jsem se na náš farní kalendář, na seznam všech bohoslužeb, které náš bratr farář Martin bude vysluhovat a zavolala jsem mu, zda by mě s sebou nevzal na některou bohoslužbu mimo domovské Blansko. „Jasně, Peti, moc rád, klidně na všechny, místo se pro tebe vždy najde.“ Na všechny? To byla opravdu velká výzva a než jsem se vzpamatovala, tuto výzvu jsem přijala. A víte co? Bylo to

jedno z nejlepších rozhodnutí v mém životě. Vážení, to vám byla taková jízda!

Zelený čtvrtek

Začátek byl ještě moje každodenní rutina, budíček ve 4:40, cesta do Brna do práce, z které jsem však již nejela domů do Blanska, ale do Rousínova, kde hodinu po poledni začínala první bohoslužba. Martin začal ještě o dvě hodiny dříve v Jedovnicích svatebním obřadem (před tím byl také ještě ve své civilní práci). Následoval přesun do Vyškova na druhou bohoslužbu (14:30) a návrat do Blanska, kde měl bratr Martin slabou půl hodinku na odpočinek a přípravu na bohoslužbu (17:30) s obřadem umývání nohou, po které na fare následovala Sederová večeře (19:00), poslední účastníci z fary odcházeli kolem půl jedenácté v noci.

Velký pátek

Bratr farář opět začíná svou službu svatebním obřadem (11:00), tentokrát v našem Blanenském kostelíčku. Bohoslužby Velkého pátku jsou úplně jiné, než v průběhu celého liturgického roku, vyžaduje to tedy více soustředění se, koordinace s varhaníky, vysvětlování lidu. Opět začínáme v Rousínově (13:00), pokračujeme do Vyškova (14:30), oproti včerejšku ještě do Ježkovic (15:45) a pak teprve do Blanska (17:30), takže už žádná pauzička, večer zakončíme v Černé Hoře (19:00) tradiční křížovou cestou ke Kapli sv. Rodiny, zpět do Blanska se vracíme kolem deváté večer.



Vigilie vzkříšení Páně – požehnání křtěncům



Společné foto pokřtěných dospělých

Bílá sobota

V Dřevěném kostelíčku dopoledne dobrovolníci z našich řad chystají výzdobu na večerní obřady, poklízí se i okolí kostela a bratr farář seká trávu na farní zahradě, kde bude dnešní slavnost začínat. V půl druhé vyrážíme do Rudice (14:00), pokračujeme do Ruprechtova (16:00), přejíždíme do Lysic (18:00). Do Blanska se vracíme po půl osmé. Shromažďuji na faře letošní katechumeny, rozdávám jim křestní roušky a svíce a už je zde začátek bohoslužby, která trvá skoro do jedenácté hodiny noci.

Neděle – Boží hod Velikonoční

Od Blanenské fary vyjíždíme v 7:00 do Boskovic (7:45), vracíme se do Blanska (9:00) a zde jsem poněkud polevila v pozornosti a na Brťov (11:00) odjel Martin beze mne. Opět jsem se k němu přidala po půl druhé, kdy jsme odjížděli do Vyškova (14:30), pokračovali do Ježkovic (15:45), Dále do Rousínova (17:00) a do Račic (18:30). Do Blanska jsme se vrátili kolem osmé hodiny večer.

Velikonoční pondělí

Dnes začínáme bohoslužbou v Blansku (9:00), po této bohoslužbě má bratr farář za celou dobu poprvé čas na společné posezení u kávičky na faře. Ve dvě hodiny po obědě vyrážíme do Černé Hory (14:30) a pak do Křtin (16:00) a cestou zpět do Blanska mi dochází, že to vlastně byla poslední zastávka.

Musím se přiznat, že v průběhu 2.–3. dne jsem začala ztrácet přehled o tom, kde jsem, odkud kam jedeme, kam ještě pojedeme, kde už jsme byli. Nejezdila jsem s bratrem farářem sama, některé dny s námi jel i můj manžel Mirek, dále bratr Ivánek, bratr varhaník Dalík, bratr varhaník Vojta, sestra kazatelka Lída Hadačová, někdy jsme některou sestru či bratra kousek popovezli.

Je pro mě naprosto nepochopitelné, jak bratr farář Martin dokáže ve všem mít dokonalý přehled, jak zvládá ten neuvěřitelný příval všech možných informací ze všech stran, jak dokonale ovládá čas, jak umí

naplno využít každou vteřinu, jak i v tom shonu dokáže být zároveň empatický, trpělivý, chápavý, povzbuzující, laskavý, naslouchající, vstřícný, rozvázný, rozhodný, utěšující... Čas má rozpočítaný na minuty, dobu, kdy přejíždí z místa na místo naplno využívá, za jízdy si zároveň rozmýšlí další kázání, doladuje podrobnosti s varhaníky, věnuje se spolucestujícím, snídá/svačí/obědvá a doplňuje tekutiny, ale zároveň si i všímá přírodních krás krajiny, kterou projíždí, obdivuje západ slunce, rozkvétající šeríky, zazelenalá pole.

Možná by někdo řekl, zda to mělo cenu, absolvovat toho v tak krátkém čase tolik, když se mi to pak zdánlivě slévá všechno dohromady, ale já vím, že to byl jeden z největších zážitků mého života, z kterého si odnáším mozaiku složenou z nádherných barevných střípků okamžiků, pohledů z očí do očí, emocí, stisků ruky, úsměvů, slz, obejmutí, slov, pocitů, veršů, prozření a veliké vděčnosti za každého bratra a každou sestru, se kterými jsem se za těch pár dní měla možnost, být jen letmo, potkat. Nakonec bych chtěla povzbudit i vás, milé sestry a milí bratři, abyste si i vy sami sobě dali možnost prožít podobnou zkušenost, podobné dobrodružství, prožít alespoň jeden den, jednu neděli s naším bratrem farářem Martinem, od rána do večera, na cestách po farnostech. Není to určené jen pro nějaké vyvolené, je to možnost pro každého z nás, z kterékoliv farnosti, stačí se jenom ozvat.

S láskou Vaše Peťa

Mnohokrát děkujeme Vám, kteří jste nám zaslali zpět vyplněné zdvořilostní postní dotazníky. Zatím z 900 zaslaných a oslovených se nám jich vrátilo 182. Věříme, že se můžeme těšit i na zbývajících. Děkujeme Vám také za finanční podporu farnosti, kterou jste někteří zaslali.

Rada starších



Uctívání, které Boha těší

Milá sestro, milý bratře, Bůh chce *celé* tvé srdce, *celou* tvou duši, *celou* tvou mysl a *všechnu* tvou sílu. Nemá zájem o polovičitost, o částečnou poslušnost, o zbytky tvého času nebo tvých peněz. Chce, abys mu byl zcela oddán. Bůh tě chce celého. Nemá zájem o pouhé drobčky tvého života. Bible praví: „*Miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své mysli a z celé své síly!*“ (Mk 12,30)

V Novém zákoně, konkrétně v Janově evangeliu (Jan 4,7-26), jedna samařská žena s Ježíšem mluvila o nejlepším čase, místě a způsobu uctívání. Ježíš ji odpověděl, že tyto vnější věci nejsou důležité. Zdaleka není tak podstatné, kde uctíváš, jako spíše *proč* uctíváš a *kolik* ze sebe Bohu vydáš, když ho uctíváš. Nasměroval ji tak k tomu, že pravé uctívání není závislé na místě, ale na správném postoji srdce. Uctívat se dá dobře i špatně. Bible říká: „*Budme vděční za to, že dostáváme neotřesitelné království, a služme proto Bohu tak, jak se jemu líbí, s bázní a úctou.*“ (Žd 12, 28). Uctívání, které se Bohu líbí, lze charakterizovat těmito čtyřmi prvky:

Boha těší, je-li naše uctívání přesné. Lidé mnohdy říkají, že si představují Boha jako ..., s tím, že pak popíší představu Boha, jakého by chtěli mít a uctívat. My si ale nemůžeme vytvořit nějakou vlastní pohodlnou představu nebo „politicky korektní“ představu Boha a uctívat ji. To by bylo modlářství. Uctívání nemá být založené na našich názorech na Boha, ale musí být založeno na Písmu. Ježíš samařské ženě řekl: „... *ti, kteří Boha opravdově ctí, budou ho uctívat v Duchu a v pravdě. A Otec si přeje, aby ho lidé takto ctili.*“ (J 4,23) „Uctívat v pravdě“ znamená uctívat Boha, jak je skutečně v Bibli zjeven. Pravé uctívání Boha není omezeno na vnější formy nebo rituály, ale zahrnuje primárně hluboký duchovní vztah a otevřenost vůči Bohu.

Boha těší, je-li naše uctívání ryzí. Když Ježíš řekl, že ho máme „*uctívat v duchu*“, nemluvil o Duchu svatém, ale o *tvém*

duchu. Jako bytost stvořená k Božímu obrazu jsi duch, který přebývá v těle, a Bůh tvého ducha stvořil tak, aby s ním mohl komunikovat. Uctívání znamená, že tvůj duch reaguje na Ducha svatého. Když Ježíš řekl: „*Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí*“ (Mt 22, 37), mínil tím, že uctívání má být opravdové; má plynout ze srdce. Nejde o vyslovování správných slov. Důležité je, aby za nimi bylo tvé srdce. Chvála bez srdce žádnou chválou není. Je to něco bezcenného a Boha to uráží. Když uctíváme, Bůh hledí za slova do našeho srdce. Bible říká: „*Nejde o to, nač se dívá člověk. Člověk se dívá na to, co má před očima, Hospodin však hledí na srdce.*“ (1 S 16, 7b). Znamená to být upřímný před Bohem, bez přetvářky – opravdové, čestné a pravdivé srdce.

V uctívání jde i o tvé city, protože uctívání znamená, že se v Bohu radujeme. City však musí být skutečné, nikoliv předstírané. Bůh nechce, abychom se při uctívání předváděli nebo se na něho snažili udělat dojem. Chce tvou upřímnou a skutečnou lásku. Můžeme Boha uctívat nedokonale, nesmíme však uctívat neupřímně. Samozřejmě upřímnost sama o sobě nestačí, protože se můžeš také upřímně mýlit. Proto je třeba jak ducha, tak pravdy. Uctívání musí být přesné a ryzí. Uctívání, které se Bohu líbí, je jednak silně emocionální, jednak pevně založené na správném učení. Uctíváme jak srdcem, tak hlavou. Nejlepší způsob uctívání je ten, který nejlépe vyjadřuje tvou lásku k Bohu a odpovídá tvému původu a tvé osobnosti. Neexistuje jeden univerzální přístup. Jisté je jedno: Boha neoslaviš tím, snažíš-li se být někým, kým tě Bůh nikdy mít nechtěl. Bůh chce, abys byl sám sebou.

Boha těší, když při svém uctívání přemýšlíme. V Bibli se příkaz, abychom *milovali Boha celou svou myslí*, opakuje hned několikrát. Boha netěší, když bezmyšlenkovitě zpíváme písně nebo když bezmyšlenkovitě odříkáváme naučené modlitby. Pokud uctíváme bez své mysli,

je naše uctívání nesmyslné. Musíš zapojit svou mysl. I když používáme biblické výrazy, je to málo platné, pokud je používáme přesprávilíš, protože o jejich smyslu nepřemýšlíme, a ony se tak stanou prázdnými frázemi. Ježíšovo varování před prázdným nebo bezmyšlenkovitým uctíváním, které nazývá „prázdnou mnohomluvností“, najdeme v evangeliu podle Matouše: „*Při modlitbě pak nemluvte naprázdno jako pohané; oni si myslí, že budou vyslyšeni pro množství svých slov.*“ (Mt 6,7)

Boha těší, když je naše uctívání praktické. Bible říká: „*Vybízím vás, bratři, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli jako živou, svatou, Bohu milou oběť; to ať je vaše pravá bohoslužba.*“ (Ř 12,1). Proč chce Bůh tvé tělo? Proč nefká „abyste vydali svého ducha“? Protože na této planetě bez těla nic neuděláš. Dokud jsi zde na

zemi, říká Bůh, „dej mi to, co máš!“. Bere naše uctívání prakticky. Pojem „oběť“ se nám zpravidla spojuje s něčím mrtvým. Bůh ale chce, abychom byli živou obětí. Chce, abychom pro něho žili. Znamená to, že celé naše tělo, naše každodenní činy, vztahy a rozhodnutí mají být darované Bohu. Je to výzva k tomu, abychom Boha uctívali ne slovy, ale celým svým bytím. Když Ježíš řekl „*miluj Boha z celé své síly*“, vyjadřoval tím, že uctívání vyžaduje úsilí a energii. Není to vždy příjemné a pohodlné a někdy je uctívání čirým aktem vůle, je to „dobrovolná oběť“. Chváliš-li Boha, i když se na to necítíš, vstaneš-li, abys Boha uctíval, přestože jsi unavený(á), pomáháš-li ostatním, přestože už „meleš z posledního“, přinášíš Bohu oběť chvály. A taková oběť se Bohu líbí.

Sestra Alena Mokrá

Výročí ukončení druhé světové války

Církev československá husitská byla v době nacistické okupace druhou nejpočetnější církví v Protektorátu Čechy a Morava. Na konci roku 1938 se k ní hlásilo přes 730 000 členů. Věřící a duchovní ČČSH v letech 1938–1945 vesměs obstáli, církev co do počtu perzekvovaných a vězňů dokonale patřila k nejpostiženějším církevním společenstvím národa. Statečnými postoji značného počtu duchovních a laiků v době nacistické okupace získala ČČSH v osvobozené vlasti nezanedbatelný kredit, konečně právě v poválečných letech dosáhla svého početního vrcholu, když se k ní hlásilo téměř 950 000 členů. Na podzim 1938 došlo k oklešťování Československé republiky, které se organizačně i územně dotklo náboženských obcí v tzv. Sudetské župě, na polském území, na Slovensku a Podkarpatské Rusi. Dne 5. dubna 1939 byla výnosem slovenského ministerstva školství a národní osvěty zrušena doposud platná Ústava ČČS a zakázána působnost církve na Slovensku. V roce 1940 vyústil původní ústavní církevní proces směřující ke změně

názvu církve v mocenský zásah, jež narušil dosud platnou autonomii ČČSH. K otevřeným demonstracím protiněmeckých postojů se věřící zejména v prvním roce okupace zapojili při tradičních oslavách svátku Mistra Jana Husa. Jednou z prvních obětí nacistické zvůle v řadách ČČSH se stal medik a člen Jednoty mládeže v Nákle u Litovle MUC. Jan Opletal, jež byl smrtelně zraněn při masových nepokojích českého obyvatelstva 28. října 1939. Věřící ČČSH byli zastoupeni v celé škále odbojových skupin domácího hnutí odporu. Například rodina Moravcových ze Žižkova patřila k nejbližším podporovatelům parašutistů při úspěšné operaci Anthropoid. Výraznou církevní stopu lze vysledovat i v odboji zahraničním, kde působil František M. Hník na ministerstvu zahraničních věcí československé exilové vlády v Londýně nebo farář Karel V. Vít jako vojenský kaplan československých letců u RAF. Z 90 kněží, kteří se zapojili do protinacistického odboje, osm zemřelo jako oběti nacistické perzekuce. Jednou z obětí byl Vojtěch Schück, farář

v Havlíčkově Brodě. Dalších 32 duchovních bylo z politických důvodů dlouhodobě vězněno. Nezastupitelnou roli při Pražském povstání sehrálo vedení náboženské obce

v Praze-Vinohradech, když umožnilo přesunutí hlasatelny revolučního rozhlasového vysílání do prostor Husova sboru.

PhDr. Martin Jindra



Muž podle Božího srdce

Bible je kniha příběhů. Vystupuje zde mnoho různých postav, kladných i záporných. Pouze o jedné z nich máme zaznamenáno, že to byl muž podle Božího srdce. **1. Samuelova 13,14:** „*Ted' však tvé království neobstojí. Hospodin si vyhledal muže podle svého srdce. Jemu Hospodin přikáže, aby byl vévodou nad jeho lidem, protože ty jsi nedbal toho, co ti Hospodin přikázal.*“ O koho se jedná? V našem úvodním textu jsou zachycena slova proroka Samuela, která promlouvá k prvnímu izraelskému králi Saulovi ve chvíli, kdy opakovaně jednal proti Božím příkazům a jako král již nemá Boží podporu. Sděluje mu, že Hospodin si již vyhlédl „muže podle svého srdce“, jeho nástupce. Mluví o budoucím izraelském králi Davidovi. David je osobnost velmi známá a důležitá, s velmi pohnutým životem. Proč je však nazýván mužem podle Božího srdce?

David na sebe poprvé upozornil v bitvě s Pelištejci. Nebyl součástí izraelského vojska, pouze svým třem bratrům přinesl jídlo. Jako jediný se však odvážil postavit Goliášovi, kterého se všichni ostatní báli. **1. Samuelova 17,42-47:** *Pelištejec se podíval, spatřil Davida a pohrdl jím, protože to byl mladíček, ryšavý, krásného vzhledu. Pelištejec na Davida pokřikoval: „Copak jsem pes, že na mě jdeš s holí?“ A Pelištejec zlořečil Davidovi skrze své bohy. Pokřikoval na Davida: „Pojď ke mně, ať vydám tvé tělo*

nebeskému ptactvu a polnímu zvířectvu.“ Ale David Pelištejci odpověděl: „Ty jdeš proti mně s mečem, kopím a oštěpem, já však jdu proti tobě ve jménu Hospodina zástupců, Boha izraelských řád, kterého jsi potupil. Ještě dnes mi tě Hospodin vydá do rukou. Zabiji tě a srazím ti hlavu. Ještě dnes vydám mrtvolu z pelištejského tábora nebeskému ptactvu a zemské zvíři. Celý svět pozná, že při Izraeli stojí Bůh. A celé toto shromáždění pozná, že Hospodin nezachraňuje mečem a kopím. Vždyť boj je Hospodinův. On vás vydá do našich rukou.“ David nespolehal na sebe a svoje schopnosti, ale na svého Boha a s Boží pomocí také Goliáše porazil. Stal se pak úspěšným velitelem Saulova vojska. Byl mezi lidmi velmi oblíbený, což však vyvolalo Saulovu žárlivost a nenávisť vůči němu, takže jej chtěl dokonce zabít (1. Samuelova 17. – 19. kapitola). David měl od Boha zaslíbeno, že bude králem nad Izraelem namísto Saula, ale nechtěl toho dosáhnout násilím a vlastní rukou. Dvakrát se stalo, že Bůh Davidovi vydal Saula na milost, ale David tuto příležitost v obou případech nevyužil, ale vyplnění daného zaslíbení nechával na Bohu. Poté, co byl král Saul Bohem zavržen a spáchal sebevraždu, stal se David izraelským králem.

1. Paralipomenon 18, 13-14 [ČSP]: „*Hospodin pomáhal Davidovi, kamkoli šel. David královal nad celým Izraelem a vykořisťoval právo a spravedlnost nad*

vším svým lidem.“ David byl velmi rozhodný muž a bojovník, ochotný naslouchat i svým služebníkům. Byl ale také citlivý muž, výborný zpěvák, hráč na citeru a autor podstatné části knihy žalmů.

David se však dopustil i velmi těžkých hříchů. **2. Samuelova 11,1-15:** *Na přelomu roku, v době, kdy králové táhnou do boje, poslal David Jóaba a s ním své služebníky i celý Izrael, aby hubili Amónovce a oblehli Rabu. David však zůstal v Jeruzalémě. Jednou k večeru vstal David z lože a procházel se po střeše královského domu. Tu spatřil ze střechy ženu, která se právě omývala. Byla to žena velmi půvabného vzhledu. David si dal zjistit, kdo je ta žena. Ptal se: „Není to Bat-šeba, dcera Eliámo-va, manželka Chetejce Urijáše?“ David pak pro ni poslal posly. Ona k němu přišla a on s ní spál; očistila se totiž od své nečistoty. Potom se vrátila do svého domu. Ta žena však otěhotněla a poslala Davidovi zprávu: „Jsem těhotná.“ David vzkázal Jóabovi: „Pošli mi Chetejce Urijáše.“ Jóab tedy poslal Urijáše k Davidovi. Urijáš k němu přišel a David se ho ptal, jak se daří Jóabovi, jak se daří lidu a jak se daří v boji. Pak řekl David Urijášovi: „Zajdi do svého domu a umyj si nohy.“ Urijáš vyšel z královského domu a za ním nesli královský dar. Urijáš však ulehl se všemi služebníky svého pána u vchodu do královského domu a do svého domu nezašel. Když oznámili Davidovi, že Urijáš do svého*

domu nezašel, otázal se David Urijáše: „Což jsi nepřišel z cesty? Proč jsi tedy nezašel do svého domu?“ Urijáš Davidovi odpověděl: „Schrána, Izrael i Juda sídlí v stáncích, můj pán Jóab i služebníci mého pána táboří v poli. A já bych měl vstoupit do svého domu, jíst a pít a spát se svou ženou? Jakože jsi živ, jakože živa je tvá duše, něčeho takového se nedopustím!“ David Urijášovi řekl: „Pobud ti ještě dnes, zítra tě propustím.“ Urijáš tedy zůstal v Jeruzalémě toho dne i nazítří. David ho pozval, aby s ním jedl a pil, a opil ho. On však večer vyšel a uleh na svém loži se služebníky svého pána. Do svého domu nezašel. Ráno David napsal Jóabovi dopis a poslal jej po Urijášovi. V tom dopise psal: „Postavte Urijáše do nejtužšího boje a pak od něho ustupte, ať je zabit a zemře.“ Dříve stával David v čele vojska, nyní však do boje proti Amónovcům posílá své služebníky a sám zůstává v Jeruzalémě. Jednou k večeru jej okouzila manželka jednoho z jeho nejvěrnějších a nejstatečnějších vojáků Urijáše Bat-šeba a on s ní cizoložil. Neobešlo se to však bez následků, Bat-šeba otěhotněla. Aby zakryl svoje provinění, povolal jejího manžela domů a předpokládal, že stráví se svojí manželkou noc a tím se vše vyřeší. To se však nestalo, protože Urijáš nechtěl opustit své spolubojovníky, kteří byli s ním. A David se pak dopouští ještě něčeho hroznějšího. Nechává Uriáša zabít a Bat-šebu si bere jako svoji další manželku. Doufá, že mu vše projde. Bůh ale zasahuje a posílá k Davidovi proroka Nátana.

2. Samuelova 12,1-14: Hospodin poslal k Davidovi Nátana. Ten k němu přišel a řekl mu: „V jednom městě byli dva muži, jeden boháč a druhý chudák. Boháč

měl velmi mnoho bravu a skotu. Chudák neměl nic než jednu malou ovečku, kterou si koupil. Živil ji, rostla u něho spolu s jeho syny, jedla z jeho skývy chleba a pila z jeho poháru, spávala v jeho klíně a on ji měl jako dceru. Tu přišel k bohatému mužů návštěvník. Jemu bylo líto vzít nějaký kus ze svého bravu či skotu, aby jej připravil poutníkovi, který k němu přišel. Vzal tedy ovečku toho chudého muže a připravil ji muži, který k němu přišel.“ David vzplanul proti tomu muži náramným hněvem. Řekl Nátanovi: „Jakože živ je Hospodin, muž, který tohle spáchal, je synem smrti! A tu ovečku nahradí čtyřnásobně za to, že něco takového spáchal a neměl soucitu.“ Nátan Davidovi odpověděl: „Ten muž jsi ty! Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Já jsem tě pomazal za krále nad Izraelem a já jsem tě vytrhl ze Saulových rukou. Dal jsem ti dům tvého pána a do tvé náruče ženy tvého pána, dal jsem ti dům Izraelův i Judův, a kdyby ti to bylo málo, přidal bych ti mnohem víc. Proč jsi pohrdl Hospodinovým slovem a dopustil ses toho, co je v jeho očích zlé? Chetejce Urijáše jsi zabil mečem a jeho ženu sis vzal za manželku, zavraždils ho mečem Amónovců. Nyní se už nikdy nevyhne meč tvému domu, protože jsi mnou pohrdl a vzal jsi Chetejci Urijášovi ženu, aby ti byla manželkou.“ Toto praví Hospodin: „Hle, já způsobím, aby proti tobě povstalo zlo z tvého domu. Před tvýma očima vezmu tvé ženy a dám je tomu, kdo je ti blízký; ten bude s tvými ženami spát za bílého dne. A ačkoli tys to spáchal tajně, já tuto věc učiním před celým Izraelem, a to za dne.“ David Nátanovi řekl: „Zhřešil jsem proti Hospodinu.“ Nátan Davidovi pravil: „Týž Hospodin tvůj hřích sňal. Nezemřeš. Poněvadž jsi však touto věcí zavinil,

aby nepřátelé Hospodina znevažovali, syn, který se ti narodí, musí zemřít.“ Prorokova slova Davidem otrásla, probudilo se v něm svědomí. Jeho hřích se mu ukázal v celé své zřůdnosti. Nezapírá, neomlouvá své jednání, ale přiznává: „Zhřešil jsem proti Hospodinu.“ David své pokání hluboce prožívá, o čemž svědčí jeho 51. žalm. Prorok Nátan Davidovi oznamuje, že Bůh mu hřích odpustil. David si ovšem trvale ponese následky ve své rodině. Davidovu synu Šalomounovi později Bůh řekl: **1. Královská 9,4-5:** „A co se tebe týče, budeš-li chodit přede mnou v bezúhonnosti srdce a přímosti, jako chodil tvůj otec David, jednat podle všeho, co jsem ti přikázal, dodržovat má nařízení a práva, upevním trůn tvého království nad Izraelem navěky, jak jsem příslibil tvému otci Davidovi, že nebude z izraelského trůnu vyhlazen následník z tvého rodu.“ Bůh zde opět vyzdvihuje Davidův charakter, i přes jeho velké selhání v minulosti, kdy jednal jako cizoložník, intrikář, zbabělec a vrah.

Příběh krále Davida nám ukazuje, že i člověk, který Boha miluje a hluboce mu důvěřuje, může těžce zhřešit. Připomíná ale také, že i těžké hříchy nám Bůh odpouští, pokud je přiznáme a litujeme jich. Jsou zcela smazány, mohou ale přinést následky, které již nedokážeme napravit. A proč byl tedy král David mužem podle Božího srdce? Protože Bohu důvěřoval, svá provinění přiznal a litoval jich, nesnažil se je popírat nebo zlehčovat. Nepochybují, že Bůh si přeje, abychom my všichni byli muži nebo ženami podle jeho srdce.

Váš bratr Jiří Rokos



Osvěžení a připomenutí si vlastních kořenů víry

III. Národ Husův, Komenského

Od mistra Jana k modernismu

Když T. G. Masaryk nazval v roce 1924 ve svém spisu Světová revoluce Církev československou (jak zněl původní název našeho společenství) církví husitskou, nejenže předběhl dobu, ale především si dobře povšiml, že zakladatelská generace naší církve nachází v odkazu kostnického mučedníka největší inspiraci. Ne snad že by se tehdy chtěla prohlásit přímou pokračovatelkou středověkých husitů. To možné nebylo. Ale svůj boj za reformu římskokatolické církve jak v rovině bohoslužebného ritu, přístupu k Písmu, osobní zbožnosti, církevní správy, národního charakteru či diakonické služby, vnímali otcové zakladatelé vědomě a správně jako ideové navázání na český reformační odkaz. Úcta k mistru Janu Husovi byla i v dobách protireformace v našem národě natolik živá, že nevymizela jak z lidové zbožnosti, tak z národní historické tradice. K Husovi se hlásili a jeho odkaz objevovali jak všichni čeští nekatolíci v čele s Jednotou bratrskou, tak později národní buditelé, umělci, vědci, ba i politici. Dělo se tak mnohem dříve, než se začali hlásit o slovo katolíci reformisté – modernisté.

Na Husovo dílo odkazují věroučné dokumenty naší církve od počátku dodnes. Jeho osobní příklad statečnosti při hájení pravdy Boží v protivenství posiloval i české reformisty 20. století. Jeho svědectví do krajnosti inspirovalo k poctivému vyznání i službě v dobách, kdy byla víra vytlačována ateismem. Reformační symbol kalicha ve znaku církve, později na bohoslužebném oděvu, či jména nových sborů, právě Husovi zasvěcených, odkazovaly stále zřetelněji, že Církev československá svěruje po vzoru Husově své dílo do rukou Krista, k němuž se odvolává a jemuž vydává ze svého díla počet. Krista, v němž poznává nejvyšší autoritu a Pravdu, kterou hodlá poznávat a bránit. Uvedení husitského programu Čtyř pražských artikulů v pramelech katechismu Základy víry a doplnění názvu církve slovem husitská v roce 1971 toto vyznání pečtilo. Stejně, jako uchopení zodpovědnosti za opatrování odkazu Husova ve svém zvěstovatelském, teologickém a učitelském díle.

Pokud se Čechy a zejména Morava staly na konci 9. století svědkem unikátního setkání západní

a východní křesťanské tradice, i po schismatu, rozdělení církve na latinskou – římskokatolickou – a pravoslavnou v roce 1054, zůstaly naše země živnou půdou pro církevní dílo v duchu prastarého hesla *Ecclesia semper eeformanda* – Církev se stále obnovuje. Když církev v Čechách, značně ovlivněná konzervativní Clunyjskou reformou a dílem biskupa Jindřicha Zdíka, procházela na počátku 13. století úpadkem a zesvětštěním, začaly k nám z Francie pronikat reformní myšlenky Petra Valdenského. Nacházely však uplatnění spíše v lidových sektách. Oproti tomu František z Assisi a jeho řád menších bratří byl o něco později skutečnou duchovní autoritou. Jeho snaha jít ve stopách pokorného a chudého Krista oslovila zejména sv. Anežku Českou. Promluvila tak výrazně do naší duchovní tradice. Co bylo za posledních Přemyslovců započato, začalo více a více rozkvétat za vlády Karla IV. Význam Prahy, založení arcibiskupství a především univerzity předznamenovalo následující dění zásadně. Biskup Jan IV. vnesl do této atmosféry náboženské citění nového obrodného hnutí zvaného *Devotio moderna* – Nová zbožnost, které usilovalo spojit humanistické myšlení s niterným křesťanstvím. Právě v této době vystupují proslulé osobnosti Konráda Waldhausera, Jana Milíče z Kroměříže a záhy Matěje z Janova či Vojtěcha Raňkův z Ježova. Emauzský klášter na Novém Městě pražském byl povolán k pěstění odkazu slovanské liturgie.

Byť církev bohatla a řítila se k vrcholu své středověké krize, české duchovní kořeny se připravovaly ke vzrůstu největších květů svého díla. Význam pražské univerzity zůstal i za Karlova nástupce Václava IV. Univerzitní mistři se stali nositeli ideálů církevní reformy. Na počátku 15. století zastihujeme univerzitní kruhy plně soustředěné kolem studia díla anglického reformátora Jana Wiclefa. Mezi studenty nacházíme již tehdy mladého teologa Jana Husa. Narozen v Husinci, snad v zemědělské rodině roku 1369 či 1370, přijal břímě tehdy nelehkého studentského života v Praze. Roku 1396 byl promován mistrem filosofie, později teologie, roku 1400 vysvěcen na kněze. Již z raných památek na Husovo působení vyčteme jeho hlubokou úctu především ke kazatelské službě.

I díky jejímu poctivému zastávání se vžil brzy do povědomí pražského života jako iniciátor zápasu proti nešvarům své doby i církve. O dva roky později, 1402 se stal kazatelem v Betlémské kapli. Na místě, které bylo vždy svěřováno těm nejlepším z nejlepších. Na univerzitní půdě se rozhořel naplno zápas o Wiklefovo učení, plné radikálních církevních reforem. Němečtí mistři se stavěli proti, čeští naopak Wiklefa hájili. Hus byl mezi nimi. S nástupem arcibiskupa Zbyňka Zajíce z Hazmburku se otevřela v Čechách pro tuto snahu vhodnější atmosféra. Hus se stal arcibiskupovým spolupracovníkem. Roku 1407 promluvil jako synodní kazatel a o dva roky později byl svědkem vydání Dekretu kutnohorského, upravujícího počet hlasů na pražské univerzitě ve prospěch českých mistrů. Hus byl posléze jmenován prvním rektorem univerzity podle řádů jejího nového uspořádání. Hus se stával stále více vlivným obhájcem Wiklefa, měl i značný vliv na krále, ztrácel jej však u arcibiskupa, který přece spatřoval v anglickém reformátorovi kacíře.

Na přelomu let 1410 a 1411 došlo v Husovi k vnitřnímu zlomu. Navenek stále vysoce postavený, v nitru byl již plně odhodlán bojovat za nápravu církve i třebas proti církevním autoritám. Napětí s arcibiskupem došlo přes pálení Wiklefových spisů až k zapovězení Husova kázání v Betlémské kapli. Hus však nepolevil a plně se oddal snaze po návratu k prvotní církvi, jak jej poznával ve Wiklefově díle. Když byl arcibiskupem exkomunikován, nedbal toho a v kázání Božího slova volal k věrnosti pravdě Kristově. Spor o Wiklefa tehdy vrcholil. Někteří Husovi spolubojovníci se začali odklánět, univerzita naopak poskytla ochranu zahraničním wikefistům. Roku 1412 Hus tvrdě vystoupil proti prodeji odpustků, jimiž chtěl papež Jan XXIII. získat prostředky na vedení války proti Ladislavu Neapolskému. Ztratil tak i podporu krále a záhy byl nad ním a celou Prahou vyhlášen interdict. Právě tehdy napsal Hus své Odvolání se ke Kristu, kde jasně vyznal, že touží následovat jediné Pána Ježíše samého po vzoru apoštolů, a nikoli být slepě oddán církevní hierarchii, od pravdy evangelia vzdálené. Události dále šly rychle za sebou. Hus musel odejít z Prahy a uchýlil se do jižních Čech. Mezi nábožensky citlivým lidem našel hojně stoupence. Kromě kazatelské a pastýřské služby se věnoval spisovatelskému dílu. Vznikla tak především proslulá Postilla

a zejména Husův nejvýznamnější spis De Ecclesia – O církvi, který však je naprosto zásadně ovlivněn myšlenkami Jana Wiklefa. Tehdy přináší do Čech pozdější druhý kostnický mučedník M. Jeroným Pražský svědectví ze svých cest. Především o duchovním životě pravoslavných křesťanů či přijímání podobojí na východě. Hus sám byl v této věci neutrální. Na rozdíl od Wiklefa právě a jediné v tomto bodu zůstal plně na základně středověkého pojetí přítomnosti Krista v eucharistii, svátosti večeře Páně, definované Tomášem Akvinským jako transsubstanciacie. Byl to naopak Husův stoupenec Jakoubek ze Stříbra, jenž rozeznal v symbolu kalicha symbol reformního díla a přijímání podobojí označil za zásadní (později jej se souhlasem Husovým krátce před jeho upálením v Praze též zavedl).

Hus v té době stále více a více hovořil a psal o mystické církvi Kristových věrných, kterou vede coby hlava jediné Kristus sám. Vedle vyznání víry stavěl vysoce mravní čistotu a etickou pravdivost Kristova lidu. Takto smýšlející odjížděl z hradu Krakovce také do Kostnice, kam byl roku 1414 předvolán, aby na koncilu, jehož hlavním úkolem bylo odstranit papežské schizma, vystoupil a hájil své učení. Byť byl Hus vybaven ochranným glejtem císaře Zikmunda, nebylo mu dopřáno, aby koncil pozdravil svou Řečí o míru, kterou si pro tuto příležitost připravil. Záhy byl jat a zvěděl, že koncil jej ztožňuje ve svém ohledání s Wiklefem. Hus se tomu bránil, avšak tváří v tvář svým žalobcům v čele s Michalem de Causis se nemohl opírat o žádné evropsky vlivné autority. Zatímco Husovi byl hlavní autoritou Kristus a jeho Pravda, jeho církev bez poskvrny a vrásky, koncil zastával papežské pojetí, kdy mu naopak viditelná církev byla nezvratnou pravdou. Mezi Husem a koncilem byla neproniknutelná propast. Hus se odmítl podrobit a raději přijal osud za kacíře označeného, exkomunikovaného mučedníka. V posledních měsících života Hus prošel hlubokou duchovní očistou. Během věznění vepsal svědectví o pevném charakteru své víry i osobnosti do listů přátelům. Odsouzen, zbaven kněžství, v hlubokém pokání stanul 6. července 1415 na hranici, aby ve chvíli smrti, daleko od milované vlasti, stanul tváří v tvář Kristu, soudci nejspravedlivějšímu, aby se mu odevzdal se slovy: „Pane Ježíši Kriste, tuto tvrdou, potupnou smrt chci trpělivě a pokorně nésti

pro tvé evangelium a pro kázání tvého slova.“ Císař Zikmund v tu chvíli netušil, že osud Husův, na kterém mu dle vlastních slov vůbec nezáleželo, rozpoutá hnutí, které předznamená události, jež promění navždy tvář západní křesťanské tradice v podobě reformace – reformaci českou. Když následně pohltily plameny hranice i mistra Jeronýma Pražského a z Čech přišel protestní list proti Husovu upálení s pečeti 452 šlechticů, bylo jasné, že počíná náboženské pnutí, které nenechá odkazu Husa a jeho stoupenců umlknout. Jakoubek ze Stříbra zavádí v Praze přijímání podobojí. V českém teologickém prostředí se formují radikálnější proud a umírněnější s centrem na univerzitě. Rok 1419 odstartoval husitské hnutí coby hnutí revoluční. Jeho politicko-vojenskou tvář, spojovanou především se jménem Jana Žižky z Trocnova, ponechme stranou. Ostatně, toto ožehavé období je velmi dobře známé z našich národních dějin. Povšimněme si spíše osudů umírněnější husitské větve, zvané utrakvistické. Ta byla ochotná vyjednávat s ostatním křesťanským světem s touhou uznání za národní církev sjednocenou pod symbolem kalicha a v duchu proslulých Čtyř pražských artikulů formulovaných v roce 1420, které najdeme rovněž mezi prameny našeho katechismu Základy víry. Když byli roku 1432 pozváni husité na Basilejský koncil k vyjednávání, bylo hnutí již rozděleno. Přesto koncil našel částečně s českými reformátory společnou řeč a jeho závěr v podobě tzv. Basilejských kompaktát stanovil střední cestu smíru mezi oficiální církví a církví podobojí. Svobodné kázání Božího slova a trestání hříchů obstálo ze čtyř artikulů před koncilem. K tomu byl povolen i laický kalich a uznání nových pozemkových poměrů v Čechách.

Utrakvistická církev, vedená Janem Rokycanou, se stala národní českou katolickou církví. Šlechta sice zvolila Rokycanu roku 1435 za arcibiskupa pražského, ale tato volba nikdy nebyla papežem potvrzena. Centrem duchovního života kališnické církve podobojí se stal Týnský chrám na Starém Městě pražském. Radikálnímu husitství se mezitím stala osudným bitva u Lipan 1434 a definitivně pak dobytí Tábora roku 1452. Umírněná strana však souběžně neuspěla ve vyjednávání s papežem.

Duchovní atmosféra v Čechách byla zralá k dalšímu vývoji. Dal k němu nový podnět laický teolog Petr Chelčický svým spisem O boji duchovním. Z kruhu jeho stoupenců se roku 1457 ve

východočeském Kunvaldu zrodilo nové církevní společenství Jednota bratrská. Její zakladatel Řehoř byl synovcem Jana Rokycany, formovaný také spiritualitou slovanského emauzského kláštera. Mnohem bližší mu však nakonec byly myšlenky Chelčického, v nichž spatřoval větší výzvu k pravdivému křesťanskému životu podle Písma. Jednota vznikla jako laické společenství a zprvu narazila se svým ryze na biblických řádech postaveným uspořádáním života na nepochopení. Prošla dokonce i pronásledováním. Byť se zpočátku snažila působit jako větev utrakvistů, nakonec se odhodlala po deseti letech existence k volbě vlastního biskupa a osamostatnění se. Dobu hledání identity ukončil rok 1500, kdy v čele Jednoty stanul Lukáš Pražský. Ten vtiskl svým dílem Jednotě věroučné základy a otevřel její společenství novým příchozím. Stoupence tak našla nová církev mezi šlechtici i inteligencí, aby se záhy stala význačnou nositelkou vzdělanosti.

Na přelomu 15. a 16. století se církevní poměry v Čechách částečně měnily. Římská církev dostávala v českém prostředí s nástupem Habsburků druhý dech k novému vzepětí. Po vystoupení Martina Luthera roku 1517 naopak dopadl jeho vliv i na českou utrakvistickou církev. Jednota bratrská mu též nestála stranou. Velice se sblížila především s Lutherovým stoupencem Filipem Melanctonem. Stalo se tak za biskupa Jana Augusty. Tehdy již byla Jednota na vzestupu. V Mladé Boleslavi měla vynikající knihtiskařské a vzdělávací centrum. Éra dalšího biskupa Jana Blahoslava je spjata s vrcholným dílem Jednoty, českým překladem Písma svatého, známého jako Bible kralická. S jejím vydáním se setkáváme dodnes. Na šíření lutheránství mezi utrakvisty a vzestup Jednoty bratrské zareagovala římskokatolická církev upevňováním pozice klášterů a založením univerzity Klementinum v Praze. S podporou Habsburků její pozice rostla. Své působíště tu našli Jezuité. Střety mezi katolíky a nekatolíky zmírnila sice roku 1575 Česká konfese císaře Maxmiliána II. či později 1609 Majestát Rudolfa II. Dějiny však spěly nezadržitelně k počátku třicetileté války a bělohorské tragédii roku 1620, kdy reformační dílo oficiálně zastavila protireformace. V čele Jednoty bratrské tehdy stála jedna z největších osobností našich, potažmo evropských dějin, Jan Ámos Komenský. I ten byl nucen spolu s ostatními nekatolíky odejít po Obnoveném

zřízení zemském roku 1628 do exilu. Stoupen-
ci kalicha byli nuceni stáhnout se do ilegality
a s tajnou podporou od exulantů ze zahraničí
opatrovali odkaz Husův pro další generace. Po-
sléze doba národních buditelů a pokrokových
kněží začala znovu objevovat hodnoty národní
tradice, českého jazyka a vzdělanosti. Byl to čas

18. a 19. století s atmosférou Jiráskova románu
F. L. Věk, kterou tak dobře známe ze stejnojmén-
ného oblíbeného televizního seriálu. Právě teh-
dy se pomalu začala psát další kapitola našeho
putování. V lůně samé římskokatolické církve
vzcházelo reformní úsilí.

Bratr Vladimír



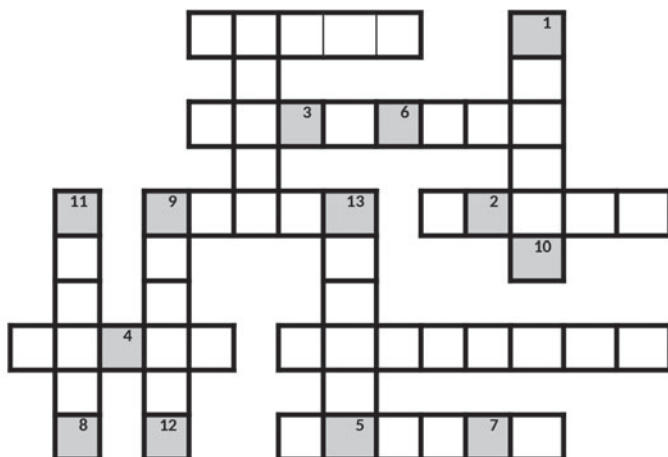
Přijměte Ducha svatého

Vpisujte slova podle počtu jejich písmen (shora dolů a zleva doprava).

8 písmen:
odpustit, učedníci

6 písmen:
chladno, poslat,
přijít, radost, sobota

5 písmen:
dveře, hřích, pokoj,
strach, večer



Zašlete nebo přineste nám svoji vyluštenou tajenku. Tři úspěšné luštitelé vylosujeme
a odměníme knihou.



Bohoslužby v květnu 2025

Pátek	2. 5.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Sobota	3. 5.	17:00	Vítějeves	Obřadní síň obecního úřadu
		18:30	Lysice	Obřadní síň obecního úřadu
Neděle 2. neděle po Velikonocích Text evangelia: Jan 21, 1-10 Zpíváme píseň: 249, 260	4. 5.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		18:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
Úterý	6. 5.	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Pátek	9. 5.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Rudice	Kaple sv. Barbory

Neděle – Svátek matek 3. neděle po Velikonocích <i>Text evangelia: Jan 10, 22-30</i> <i>Zpíváme píseň: 248, 260</i>	11. 5.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		Brťov – Bohoslužba není, brťovští jsou zváni do Blanska na zahradní slavnost!		
		14:30	Černá Hora	Kaple sv. Rodiny
		16:00	Křtiny	Obřadní síň obecního úřadu
		17:15	Račice	Sbor Páně
		18:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
Úterý	13. 5.	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Pátek	16. 5.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle 4. neděle po Velikonocích <i>Text evangelia: Jan 13, 31-35</i> <i>Zpíváme píseň: 255, 260</i>	18. 5.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		18:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
Úterý	20. 5.	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Pátek	23. 5.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
		7:45	Boskovice	Evangelický kostel
Neděle 5. neděle po Velikonocích <i>Text evangelia: Jan 14, 23-29</i> <i>Zpíváme píseň: 250, 260</i>	25. 5.	9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Černá Hora	Kaple sv. Rodiny
		16:00	Křtiny	Obřadní síň obecního úřadu
		17:15	Račice	Sbor Páně
		18:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
Úterý	27. 5.	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Čtvrtek – Slavnost Nanebevstoupení Páně – 40. den od Vzkříšení Pána	29. 5.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Černá Hora	Kaple sv. Rodiny
		17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Pátek	30. 5.	19:00	Rudice	Kaple sv. Barbory

Bohoslužby v červnu 2025				
Neděle 6. neděle po Velikonocích <i>Text evangelia: Jan 17, 20-26</i> <i>Zpíváme píseň: 262</i>	1. 6.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		18:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
Úterý	3. 6.	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Pátek	6. 6.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
		18:30	Lysice	Obřadní síň obecního úřadu

Neděle Hod Boží svatodušní <i>Text evangelia: Jan 14, 8-17</i> <i>Zpíváme píseň: 261, 263</i>	8. 6.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Černá Hora	Kaple sv. Rodiny
		16:00	Křtiny	Obřadní síň obecního úřadu
		17:15	Račice	Sbor Páně
		18:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
Pondělí svatodušní	9. 6.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
Úterý	10. 6.	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Pátek	13. 6.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle Slavnost Boží Trojice <i>Text evangelia: Jan 16, 12-15</i> <i>Zpíváme píseň: 3, 49, 335</i>	15. 6.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		18:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
Úterý	17. 6.	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Čtvrtek Slavnost Těla a Krve Páně	19. 6.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
Pátek	20. 6.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle 12. neděle v mezidobí <i>Text evangelia: Lukáš 8, 26-39</i> <i>Zpíváme píseň: 11, 57, 185</i>	22. 6.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		Brťov – Bohoslužba není, brťovští jsou zváni do Blanska na zahradní slavnost!		
		14:30	Černá Hora	Kaple sv. Rodiny
		16:00	Křtiny	Obřadní síň obecního úřadu
		17:15	Račice	Sbor Páně
		18:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		18:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
Úterý – Slavnost narození Jana Křtitele	24. 6.	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Pátek	27. 6.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle 13. neděle v mezidobí <i>Text evangelia: Lukáš 9, 51-62</i> <i>Zpíváme píseň 100, 25, 195</i>	29. 6.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		15:45	Ježkovice	Kaple u hřbitova
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		18:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
		18:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského

Tvořte s námi náš Zpravodaj – čekáme i na Vaše příspěvky a náměty.

Kontakt: telefon na farní úřad 606 702 768

e-mail: fararmartin@email.cz; www.drevenykostelik.cz

Farnost Blansko č. účtu 244035648/0300

Farnost Vyškov č. účtu 1560157369/0800



Farní zpravodaj Církve československé husitské, farnosti Blansko, Vyškov, pro Boskovice, Brťov, Černou Horu, Křtiny, Lysice, Rájec, Rudici, Skočovou Lhotu, Vítějeves, Ježkovice, Račice, Rousínov, Ruprechtov a Švábenice. Dvoutměsíčník.

CČSH Blansko, Rodkovského 1140/7, 678 01 Blansko. IČ: 45658889 Redakční rada: Martin Kopecký – farář, PhDr. Jana Skácelová, Ing. Martin Mokry, Ing. Jiří Rokos, Mgr. Alena Mokrá. **Kontakt: fararmartin@email.cz**